

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **TRUVIA s.r.o.**
sídlem Lužánecká 1887/8, 602 00 Brno
zastoupené advokátkou Mgr. Martinou Procházkovou
sídlem Střední 388/4, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2024, č. j. 7050/1.30/18-16

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal odvolání proti rozhodnutí oblastního inspektorátu práce č.j. 15041/9.30/18-21 ze dne 11. 9. 2023, kterým mu byla podle § 30 odst. 1 písm. za) zákona č. 251/2005 Sb. uložena pokuta za porušení povinnosti koordinátora BOZP spočívající v nevedení seznamu smluvních vztahů dle § 10 odst. 4 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb. (dále

také jen „seznam“) Kontrola byla zahájena dle § 5 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 3 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o inspekci práce“) dne 11. 8. 2017 a její výsledky byly shrnuty v protokolu č.j. 24379/9.42/17-2, proti němuž žalobce uplatnil námitky. Oblastní inspektorát práce vydal následně rozhodnutí č.j. 15041/9.30/18-8 ze dne 15. 8. 2018, které Státní úřad inspekce práce rozhodnutím č.j. 7050/1.30/18-5 ze dne 18. 2. 2019 potvrdil. Toto rozhodnutí však Krajský soud v Brně rozsudkem č.j. 30 Ad 3/2019-106 ze dne 9. 6. 2021 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [pro nedostatečné zjištění skutkového stavu ohledně druhého (jiného, než nyní řešeného) deliktu]. Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 4 As 239/2021-34 ze dne 28. 3. 2023 kasační stížnost zamítl a závěr krajského soudu potvrdil. V novém řízení oblastní inspektorát práce část řízení zastavil usnesením č.j. 15041/9.30/18-15, avšak delikt (s účinností od 1. 7. 2017 přestupek – pozn. soudu) spočívající v nevedení seznamu znovu posoudil a uložil pokutu 18 000 Kč. Žalobce v odvolání tvrdil, že seznam vedl a že kontrolní orgány překročily své pravomoci podle § 5 zákona o inspekci práce. Žalobce však seznam v roce 2017 nepředložil ani neprokázal, že existoval. Odvolací orgán konstatoval, že koordinátorem je podle § 14 odst. 2 zákona č. 309/2006 Sb. právnická osoba, a povinnost vést seznam proto tíží žalobce. Státní úřad inspekce práce odvolání jako nedůvodné zamítl a rozhodnutí oblastního inspektorátu práce potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítá, že skutkový stav nebyl zjištěn v souladu se zásadou materiální pravdy. Žalobce opakovaně v průběhu řízení uváděl, že seznam vedl a tento také správnímu orgánu předložil. Správní orgány toliko na základě domněnky dovozují, že došlo ke spáchání předmětného přestupku. Přitom nezajistily ani další důkazy k ověření, zda seznam žalobce skutečně vedl. Seznam smluvních vztahů vede dlouhodobě, což správní orgány mohly ověřit nahlédnutím do dalších dostupných podkladů (např. účetních dokladů, faktur či smluv). Napadenému rozhodnutí dále vytýká nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatečném odůvodnění závěru o naplnění skutkové podstaty přestupku. Dále uvádí, že samotné nepředložení seznamu v rámci kontroly nemůže být bez dalšího považováno za důkaz jeho nevedení. Správní orgán rezignoval na povinnost zjistit okolnosti svědčící v jeho prospěch, přestože jej k tomu žalobce vyzýval.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhl podanou žalobu zamítnout, jelikož ji považuje za nedůvodnou. Uvedl, že výzva k předložení chronologického seznamu smluvních vztahů byla žalobci doručena již dne 1. 9. 2017. Ten ji však předložil až po soudních řízeních v pokračujícím správním řízení, a to po ukončení dokazování oblastním inspektorátem práce dne 17. 8. 2024. Jeho tvrzení, že opakovaně v průběhu řízení sdělil, že tento seznam vede, neodpovídá listinným důkazům založeným ve spise. Žalobce je právnickou osobou, tudíž se ho povinnost vést seznam týká. Úkolem správních orgánů bylo zjistit, zda-li žalobce ke dni kontroly (11. 8. 2017) seznam smluvních vztahů vedl či nikoliv.

IV. Jednání před krajským soudem

4. Dne 26. 3. 2026 proběhlo jednání. Zástupci účastníků setrvali na svých procesních stanoviscích.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Jak již bylo uvedeno v části I. odůvodnění tohoto rozsudku, Krajský soud v Brně se v předchozím rozsudku ze dne 9. 6. 2021, č. j. 30 Ad 3/2019–106 zabýval zákonností závěrů správního orgánu prvního stupně, jenž v předchozím rozhodnutí ze dne 15. 8. 2018, č. j. 15041/9. 30/18–8 mj. uznal žalobce vinným ze spáchání správního deliktu na úseku bezpečnosti práce podle ust. § 30 odst. 1 písm. za), zákona o inspekci práce tím, že plnil povinnosti koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi podle § 10 odst. 4 nebo § 18 zákona č. 309/2006 Sb. o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o BOZP“). Toho se žalobce dopustil tím, že ke dni 11. 8. 2017 nevedl písemný chronologický seznam smluvních vztahů o výkonu své činnosti jako odborně způsobilé fyzické osoby k zajišťování úkolů v prevenci rizik a koordinátora, který měl opatřit svým jménem a vlastnoručním podpisem, čímž porušil § 10 odst. 4 písm. a) zákona o BOZP. Nynější prvostupňové rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj ze dne 21. 9. 2023, č. j. 15041/9.30/18-21 dospělo ohledně uvedeného deliktu ke stejnému závěru. Žalobci byla za tento přestupek uložena pokuta ve výši 18 000 Kč. Jelikož se k tomuto přestupku zdejší soud již v rozsudku ze dne 9. 6. 2021, č. j. 30 Ad 3/2019–106, vyjadřoval a tyto jeho závěry nebyly v rámci řízení o kasační stížnosti proti tomuto rozsudku Nejvyšším správním soudem nijak dotčeny (kasační stížnost žalovaného proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Brně byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2023, č. j. 4 As 239/2021–34 zamítnuta) využívá zdejší soud rovněž závěry z jeho předchozího rozsudku upravené do situace, kdy žalobce poté, co krajský soud vyslovil k původním žalobním námitkám svůj názor, námitky v nynější žalobě modifikoval (v návaznosti na ve správním řízení nově předložený důkaz, kdy žalobce dne 17. 8. 2023 doručil prvostupňovému správnímu orgánu chronologický seznam smluvních vztahů).
6. Ze spisového materiálu vyplývají následující skutečnosti. V roce 2016 probíhala výstavba požární stanice Znojmo. Zadavatelem veřejné zakázky byl Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje. Žalobce s ním dne 6. 9. 2016 uzavřel příkazní smlouvu o výkonu činnosti koordinátora BOZP, kterou měl pro něj na této stavbě zajišťovat (viz čl. III. bod 1. smlouvy). Žalobce zároveň ve smlouvě prohlásil, že je k výkonu této činnosti odborně způsobilý. Poté žalobce dne 8. 9. 2016 uzavřel s panem M. dohodu o provedení práce na dobu od 8. 9. 2016 do 30. 11. 2017. Předmětem pracovní činnosti byl výkon odborně způsobilé osoby v rozsahu odborně způsobilého koordinátora BOZP na staveništi dle zákona o BOZP. Dle osvědčení ev. č. NEO/6/KOO/2013 touto odbornou způsobilostí pan M. disponoval. Čestným prohlášením ze dne 7. 10. 2016 žalobce prohlásil, že mezi ním a panem M. existoval pracovněprávní vztah. Dodatkem č. 1 ze dne 10. 10. 2016 ke smlouvě příkazní je jako osoba pověřená výkonem činnosti koordinátora BOZP na předmětné stavbě uveden výslovně pan M. Ze správního spisu dále vyplývá, že prvostupňový správní orgán vyzval žalobce k předložení seznamu smluvních vztahů o výkonu činnosti koordinátora výzvu k poskytnutí součinnosti ze dne 1. 9. 2017.
7. Pokud jde o právní úpravu normující povinnosti koordinátora v daném směru, pak jde o následující ustanovení zákona o inspekci práce a zákona o BOZP.
8. Podle § 30 odst. 1 písm. za) zákona o inspekci práce *se správního deliktu na úseku bezpečnosti práce právníká osoba dopustí tím, že nesplní některou z povinností koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi podle § 10 odst. 4 nebo § 18 zákona o BOZP.*
9. Dle § 14 odst. 2 věta první zákona o BOZP *koordinátorem je fyzická nebo právníká osoba určená zadavatelem stavby k provádění stanovených činností při přípravě stavby, popřípadě při*

realizaci stavby na staveništi. Právnická osoba může vykonávat činnost koordinátora, zabezpečí-li její výkon odborně způsobilou fyzickou osobou, která splňuje stanovené předpoklady odborné způsobilosti (§ 10).

10. Podle § 10 odst. 4 písm. a) zákona o BOZP *odborně způsobilá fyzická osoba k zajišťování úkolů v prevenci rizik a koordinátor, vede písemně chronologický seznam smluvních vztahů o výkonu své činnosti jako odborně způsobilé fyzické osoby k zajišťování úkolů v prevenci rizik a koordinátora, který opatřuje svým jménem a vlastnoručním podpisem.*
11. Krajský soud v Brně v předchozím shora zmiňovaném rozsudku č. j. 30 Ad 3/2019–106 ze dne 9. 6. 2021 k námitce žalobce spočívající v tvrzení, že nebylo jeho povinností jakožto právnické osoby vést předmětný seznam (takovou povinnost stíhala fyzickou osobu pana M., který činnost koordinátora vykonával) vyslovil, že činnost pana M. jakožto fyzické osoby je plně přičitatelná žalobci jako právnické osobě, která je odpovědná za delikt ní jednání. Pan M. činnost koordinátora vykonával pro právnickou osobu (žalobce) jako její zaměstnanec, přičemž se jednalo o plnění jeho pracovních úkolů. Soud dále vyslovil, že žalobce byl v postavení koordinátora (měl tuto činnost zajišťovat prostřednictvím způsobilá fyzické osoby) a je odpovědný za plnění povinností koordinátora vyplývajících z právních předpisů. Byl to tedy žalobce, kdo byl v postavení koordinátora a měl proto povinnost dodržovat všechna ustanovení s tím související, tedy i ty stanovené v § 10 odst. 4 zákona o BOZP. Námitce žalobce o překročení kompetencí a nezákonnosti kontroly proto soud nepřisvědčil. Soud dále uvedl, že z důvodové zprávy zákona o BOZP vyplývá, že tento seznam je podstatný například pro posouzení, zda je osoba vzhledem k nasmlouvanému objemu práce schopna řádně a odpovědně plnit veškeré povinnosti požadované právními předpisy; řada koordinátorů totiž výkon této činnosti podceňuje a uzavírá současně spoustu smluv s řadou zadavatelů staveb na výkon této činnosti; z časových důvodů pak nejsou schopni činnost dostatečně řádně vykonávat, čímž zvyšují možná rizika, která mohou v oblasti BOZP vyplynout; je proto zcela na místě, že se zákonodárce rozhodl vedení seznamu vyžadovat a neplnění této povinnosti sankcionovat. Soud uzavřel, že žalobce na výzvu ani v průběhu celého řízení žádný seznam smluvních vztahů nepředložil a dokonce ani netvrdil, že takový seznam vede, proto žalovaný správně dospěl k závěru o porušení povinnosti § 10 odst. 4 písm. a) zákona o BOZP a tím i naplnění znaků skutkové podstaty předmětného správního deliktu.
12. Citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 6. 2021, byl napaden kasační stížností žalovaného, stížní argumentace mířila pouze proti závěrům zdejšího soudu týkajících se druhého, nyní neprojednávaného přestupku (neupozornění zhotovitele na nedostatky v uplatňování požadavků na bezpečnost a ochranu zdraví při práci). Minimálně od vydání předchozího rozsudku zdejšího soudu je zřejmé, že bylo žalobcovou povinností předmětný seznam vést, že byl správním orgánem k jeho předložení vyzván, že jej nepředložil, ani netvrdil, že jej vedl a že řízení týkající se projednávaného přestupku není ukončeno.
13. Podle ust. § 36 odst. 1 správního řádu platí, že účastník řízení je povinen poskytnout správnímu orgánu součinnost potřebnou k provedení řízení.
14. Podle ust. § 36 odst. 2 téhož zákona platí, že účastník je zejména povinen pravdivě a úplně odpovídat na dotazy správního orgánu a předkládat důkazy a dokumenty, které má k dispozici a které se týkají věci.
15. Požadovaný seznam žalobce předložil správnímu orgánu až dne 17. 8. 2023 (pozn. soudu: ze správního spisu vyplývá, že předložená listina neobsahuje jméno a vlastnoruční podpis

koordinátora, ač podle ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona o BOZP platí, že se písemný chronologický seznam smluvních vztahů o výkonu činnosti koordinátora opatřuje jménem a vlastnoručním podpisem). K seznamu předloženému žalobcem dne 17. 8. 2023 prvostupňový správní orgán uvedl, že pokud žalobce tvrdí, že měl tímto seznamem disponovat již před šesti lety, jeví se jako zcela nepochopitelné, že nebyl schopen doložit doklad o dvou stranách velikosti A4 v požadované lhůtě asi 15 dnů, kdy pro něj nebyl problém předložit více než dvacetistránkové dokumenty, deníky a kontrolní listy závad koordinátora BOZP na staveništi a zápis z kontrolního dne BOZP. Inspektorát proto dovodil, že k požadovanému dni žalobce seznam nevedl a předložený doklad byl vyhotoven následně. Žalovaný se v této otázce ztotožnil s prvostupňovým správním orgánem. Uvedl, že povinnost žalovaného vést seznam byla výslovně a zcela srozumitelně zákonem stanovena, přičemž žalobce nemůže svou neznalost zákona zaměňovat s údajnou zmatečností a nepřesnou formulací zákonného textu. Zopakoval, že žalobce byl při kontrole Oblastním inspektorátem vyzván k předložení dokladů, včetně seznamu smluvních vztahů o výkonu činnosti koordinátora, přičemž oblastní inspektorát neměl možnost jiným způsobem účelně ověřit, že žalobce požadovaný seznam vede, než žádostí o jeho předložení. Žalobce seznam nepředložil a ani nesdělil, že jej vede, proto inspektorát nemohl postupovat jinak, než jej uznat vinným ze spáchání správního deliktu. K doloženému seznamu žalovaný uvedl, že nezpochybňuje pravdivost uvedených smluvních vztahů, avšak žalobce měl takový seznam vést ke dni 11. 8. 2017, což nečinil.

16. Soud se nyní vypořádá s jednotlivými žalobními body. Žalobce především namítal, že povinnost stanovenou v ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona o BOZP porušil a že v průběhu řízení opakovaně uváděl, že seznam smluvních vztahů o výkonu své činnosti vede a že tento je veden od zahájení jeho činnosti; tuto skutečnost žalobce sděloval a doložil správnímu orgánu rovněž v rámci podání ze dne 14. 8. 2023. K tomu Krajský soud v Brně uvádí, že ke dni vydání předchozího rozsudku zdejšího soudu v předmětné věci (dne 9. 6. 2021) v řízení před správním orgánem i před krajským soudem seznam smluvních vztahů nepředložil a ani netvrdil, že by takový seznam vedl. Poprvé se jeho tvrzení objevuje v rámci podání žalobce ze dne 14. 8. 2023 (v rámci správního řízení), jehož přílohou byl citovaný seznam. Žalobce namítal, že oba správní orgány rozhodly pouze na základě domněnky, že seznam byl vyhotoven až na základě závěrů vyslovených krajským soudem v předchozím rozsudku. Žalobce namítá, že takový postup je rozporný se zásadou materiální pravdy ve smyslu ust. § 3 a se zásadou vyšetřovací ve smyslu § 50 odst. 3, vše správního řádu; žalovaný navíc zasáhl do žalobcova práva na spravedlivý proces podle čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Podle názoru žalobce si žalovaný prvostupňový správní orgán mohl pro náležité zjištění skutkového stavu vyžádat další podklady či faktury, ze kterých by bylo možné bez pochyb zjišťovat realizované zakázky za dané období, a tedy i pravdivost obsahu předloženého seznamu smluvních vztahů. S touto námitkou se žalovaný navíc nijak nevypořádal. Nebylo reagováno ani na námitku, že samotné nepředložení seznamu nemůže být považováno za porušení povinnosti dané ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona o BOZP.
17. K těmto námitkám soud uvádí následující. Jak bylo vysloveno zdejším soudem již v předchozím rozsudku ze dne 9. 6. 2021, z ust. § 3 správního řádu vyplývá, že správní orgán musí vycházet ze skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Zásada vyšetřovací (srovnej § 50 odst. 3 s. ř.) představuje povinnost správního orgánu zabývat se důkazními návrhy účastníka řízení a rozhodovat o nich, pokud takové návrhy vznášejí; zároveň s sebou nese též povinnost správního orgánu neupínat se jen k tvrzením účastníka řízení, která nemusejí být pravdivá, a nezřící se vlastní důkazní aktivity v případě, že účastník

řízení nemá vlastní návrhy na dokazování. Vyšetřovací zásada velí správnímu orgánu činit vše potřebné k řádnému zjištění skutkového stavu, a to bez ohledu na míru procesní aktivity či naopak procesní lhostejnosti účastníka řízení. I kdyby účastník v průběhu správního řízení zůstal nečinný po celou dobu řízení, nezbavuje tato skutečnost správní orgány povinnosti zjistit skutečný skutkový stav věci a především prokázat, že naplnil znaky skutkové podstaty přestupku (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2006, č. j. 4 Ads 51/2004-51).

18. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 12. 2010, č. j. 4 Ads 44/2010-132 dále vyplývá, že v rámci řízení o uložení pokuty za správní delikt, zahajovaného z úřední povinnosti, jako jedné ze základů forem správního trestání, je třeba klást zvláštní důraz na důkladné zjištění skutkového stavu ze strany správních orgánů. Je-li skutkový stav nejasný nebo mezerovitý, musí se správní orgán postarat o odstranění nejasností a mezer dokazováním. Přitom je povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce. Nemůže jít o žádné „volnější“ zjišťování skutkového stavu věci, ale o zcela regulérní postup.
19. V projednávané věci tak bezpochyby spočívalo na žalovaném důkazní břemeno ohledně povinnosti poukázat na konkrétní právní normu ukládající povinnost, dále to, že plnění této povinnosti se týkalo žalobce a dále také to, že k zákonem vyžadovanému jednání v určité době nedošlo. I když se jedná o řízení, jenž je ovládáno zásadou vyšetřovací, stále však spočívá na žalobci povinnost součinnosti vyplývající ze shora citovaného ust. § 36 správního řádu.
20. Pokud žalobce ke dni kontroly skutečně disponoval předmětným seznamem, nebylo pro něj nic jednoduššího, než takovýto seznam předložit, a přesto si dále trvat na argumentaci, že by se dle něj tato povinnost měla týkat jiného subjektu. Jestliže žalobce tvrdí, že skutečně seznamem disponoval v dané době, jeví se nelogické, že by takovýto úkon neučinil. Předložením seznamu by se plně vyhnul jakémukoliv dalšímu projednání vzneseného obvinění v tomto rozsahu.
21. Žalobce byl povinen na výzvu prvostupňového správního orgánu reagovat a doložit, že k datu předmětné kontroly vedl písemný chronologický seznam dle ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona o BOZP. Jak již dříve v rozsudku ze dne 9. 6. 2021, č. j. 30 Ad 3/2019–106 zdejší soud uvedl, jestliže žalobce na výzvu ani v průběhu celého řízení žádný seznam smluvních vztahů nepředložil a dokonce ani netvrdil, že takový seznam vede, dospěl žalovaný správně k závěru o porušení povinnosti podle § 10 odst. 4 písm. a) zákona BOZP (závěr vysloven vůči předchozímu rozhodnutí žalovaného). Náležitosti seznamu jsou jasně stanoveny v ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona BOZP, a to tak, že jde o písemný chronologický seznam smluvních vztahů o výkonu činnosti koordinátora, který je opatřen jménem koordinátora a jeho vlastnoručním podpisem. Nejedná se zde o delikt spočívající v nepředložení seznamu, ale v jeho nevedení. Za dané situace bylo na žalobci, aby regulérním způsobem vysvětlil, proč předmětné výzvě k předložení seznamu nevyhověl, resp. proč jí vyhověl až dne 17. 8. 2023, přičemž (jak shora již uvedeno) to bylo více jak dva roky poté, co byl žalobce prostřednictvím předchozího rozsudku Krajského soudu v Brně ujištěn, že se ho povinnost předložit seznam v dané věci týkala a že tuto povinnost měl.
22. Úvaha správních orgánů uvedená v tomto směru v napadených rozhodnutích nevybočuje z mezí správního uvážení, ani neznamená porušení zásady materiální pravdy, zásady vyšetřovací či práva na spravedlivý proces. Opožděně předložený důkaz (seznam) správní orgány na základě použité úvahy ohodnotily jako nevěrohodný ve smyslu prokázání jeho

vedení ke dni 11. 8. 2017. Takové závěry v tomto směru nevybočují z mantinelů správní úvahy. Zcela nad rámec nutného posouzení soud poznamenává, že z obsahu správního spisu, v němž je obsažen předložený seznam, vyplývá, že v něm absentují zákonem požadované náležitosti spočívající v uvedení jména koordinátora a jeho vlastnoručního podpisu.

23. Není pravdou, jak v žalobě tvrdí žalobce, že ve svých podáních opakovaně poukazoval na to, že si správní orgán prvního stupně mohl pro náležité zjištění skutkového stavu vyžádat další podklady či faktury, ze kterých by bylo možno bezpochyby zjistit realizované zakázky za dané období, tedy ověřit pravdivost obsahu předloženého seznamu smluvních vztahů. Tvrzení bylo uplatněno pouze jednou, a to v odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Je pravdou, že žalovaný konkrétně na tuto námitku nereagoval, stejně tak konkrétně nereagoval na námitku, že samotné nepředložení seznamu nemůže být považováno za porušení povinnosti dané ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona o BOZP. Žalovaný pouze uvedl, že o vlastní iniciativě si obstaral údaje týkající se nových majetkových poměrů žalobce získaných z veřejného rejstříku a dále uvedl, že obdobným způsobem nemohl v případě otázky vedení předmětného seznamu postupovat, neboť veřejná databáze vedení seznamů neexistuje.
24. Nejedná se však o vadu, která nemohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť v dané věci jde o delikt spočívající v nevedení předmětného seznamu. Nepřímo však žalovaný na námitku týkající se dokladů či faktur ohledně smluvních vztahů odpověděl, kdy uvedl, že předložený seznam, resp. jeho obsah nezpochybňuje ve směru pravdivosti zde uvedených smluvních vztahů a výkonů činnosti žalobce jako koordinátora BOZP na stavbách. Dále také vyslovil, že podstatné je, že žalobce předmětný seznam nevedl ke dni 11. 8. 2017. Takové vypořádání odvolacích námitek je dostačující. Nejedná se tedy o nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného pro nedostatek důvodů.
25. Žalobce také namítal, že je notoritou, že základním zájmem každého podnikatele je mít přehled o svých závazcích a pohledávkách, zejména s ohledem na měsíční fakturaci provedených prací v průběhu jejich několikaměsíčního (několikaletého) plnění, zejména z hlediska finančního toku a je tedy bytostným zájmem každého podnikatele vést si o tom písemnou dokumentaci či je evidovat, ať již v sešitu, v kalendáři, diáři či počítači; podle žalobce žalovaný pochybil, pokud takovou úvahu nezahrnul do celkového posouzení případu. Takováto námitka je nedůvodná, neboť v dané věci jde nikoliv o přehled o závazcích a pohledávkách žalobce, ale o plnění zákonné povinnosti zakotvené v ust. § 10 odst. 4 písm. a) zákona o BOZP. Žalovaný nijak nepochybil, že žalobcem uváděnou úvahu nezačlenil do svého rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, však žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu je nelze přiznat

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. 3. 2026

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu